

Mindeord

Torsdag den 29. maj 2008 blev Hønsinge Mølles vinger sat i Kors. Møllebygger John Jensen er ikke mere. Der er mennesker, man aldrig glemmer, og som man er taknemmelig for at have fået lov at kende. John er en af dem.

John Erik Jensen blev født den 2. april 1949 og voksede op i Hønsinge Møllegård i Odsherred, hvor hans far var møller. Også farfaderen var møller, så John fik meget tidligt et indgående kendskab til møllerfaget. Skolegangen var ikke det, der interesserede mest, men John viste sig hurtigt at være en rigtig slider, der meget tidligt begyndte at tjene sine egne penge.

Den 1. august 1965 kom John i lære hos tømrermester Ejvind Jensen i Vig. Der var ikke altid arbejde nok hos mesteren, så den unge lærling blev flere gange udlånt til den navnkundige ”Karl Møllebygger” i Holbæk, hvor han stiftede sit første bekendtskab med møllebyggerfagets gamle traditioner.

Efter udstået militærtjeneste kom John til møllebyggerfirmaet N. P. Christiansen i Glostrup, hvor han arbejdede sammen med de dygtige og erfarne møllebygger-svende, brødrene Erik og Arne Wasbak Petersen. Det gav ham en ballast, som satte ham i stand til i 1978 at overtage sin gamle mesters firma, der var grundlagt i 1882. De første par år som selvstændig drev John firmaet sammen med makkeren Jan Heigren, men efter kort tid valgte de at gå hver til sit, og John blev ene-ejer. Den 17. maj 1975 blev John gift med Evy (f. Hansen), og de slog sig ned i møllegården, hvor deres to sønner Michael og Tommy voksede op.

Broderen Stig lærte møllebyggerfaget af John, og de to arbejdede sammen, indtil Stig døde i 1994 kort tid før sin 30 års fødselsdag. Det var et ufatteligt tab for John.

Også sønnen Michael John Jensen har lært møllebyggerfaget af sin far og arbejdede som svend, indtil han i 1999 indtrådte i firmaet, der da blev ændret til et anpartsselskab. Michael fører nu firmaet videre i sin fars ånd.

Firmaets primære opgaver blev efterhånden rådgivning, projektering og gennemførelse af restaureringer af historiske møller i ind- og udland. John lagde altid vægt på at restaurere vand- og vindmøller, så deres originalitet og særpræg bevaredes bedst muligt. Hans respekt for sit fags historie er legendarisk i mølle-verdenen.

Håndværk af en helt usædvanlig kvalitet var Johns varemærke, og i 1997 oplevede han den ære, at Rødkilde Vandmølle, som han havde restaureret, blev tildelt den fornemme Europa Nostra pris.

Utallige er de møller i ind- og udland som John har udført arbejde på. I de unge år gjaldt det f.eks. genopførelsen af Røde Vejmølle efter brand, Bornholms Valsemølle, Dybbøl Mølle m.fl., men efterhånden fik firmaet også opgaver i udlandet - i Tyskland f.eks. på møllerne i Peine, Grande, Kolmar, Lindau og Reitbruck. Løseligt sammenregnet bliver det til i alt ca. 118 vand- og vindmøller, som John har arbejdet på.

Få møllebyggere får i vore dage mulighed for at bygge en helt ny vindmølle. Den udfordring fik John i 1996, da han blev bedt om at bygge en kopi af Maderup Vindmølle i Odenses venskabsby Funabashi i Japan, og også Kong Hassan den 2. af Marokko bestilte en historisk vindmølle hos den danske møllespecialist.

John var aldrig bange for at kaste sig ud i nye projekter – skulle et museum bruge en blide (middelalderligt kastevåben), kastede John sig med entusiasme over opgaven, og når Danmarks sidste savværk, der kunne skære træ til møllevinger, lukkede, ja så købte John naturligvis savværket for at sikre, at der også i fremtiden kan skæres træ i store dimensioner til møllebyggeri og andre formål.

Johns hjerte blødte for de gamle møller, og han var altid parat med råd og dåd, når nogen havde behov. Han var en stor idealist, når det gjaldt bevaringen af vore gamle møller - et trofast medlem af Dansk Møllerforening og aktiv deltager i Møllepuljens arbejde, og han har gennem tiden oplært mere end 400 frivillige møllere på møllepassekurser, som han afholdt uden nogensinde at bede om honorar. I stormvejr sad han vagt ved telefonen, for at give gode råd til de mølleejere, der måtte have problemer i stormen.

John kendte utrolig mange mennesker og omgikkes alle uanset stand og baggrund på samme ligefremme måde. Hans meget kontante måde at kommunikere på betød, at man aldrig var i tvivl om, hvor han stod, men han havde også en veludviklet humor og var altid mand for en god historie i godt selskab.

Mit eget bekendtskab med John startede i 1994 i forbindelse med restaureringen af Havnø Mølle ved Mariager Fjord. Vores første kontakt var en telefonsamtale, hvor vi skændtes så det bragede. Det blev både første og sidste gang vi skændtes, for vi indså hurtigt, at vores viden på hvert vort felt supplerede hinanden formidabelt, og at vi – trods to enspændere af natur – gik vældig godt i spænd sammen. Vi formulerede stribevis af fælles projekter, skrev artikler og bøger sammen, afholdt kurser sammen, tog på mølleture i ind- og udland sammen, og sidste efterår gennemførte vi en total registrering af alle Region Nordjyllands møller – 65 møller på en uge, som jeg aldrig glemmer! John lærte mig så utrolig meget, og han var der altid med støtte og opmuntring, når jeg havde brug for det. Han blev ikke blot min vigtigste samarbejdspartner, men også min kæreste ven og ”legekammarat”, som han kaldte mig.

I den sidste periode af Johns liv, hvor sygdom og andre problemer gjorde livet svært for ham, opnåede vi en fortrolighed, som jeg ikke har haft med noget andet menneske. John efterlader et stort tomrum, og min eneste trøst er, at ”den, der har mistet meget, har også ejet meget”. Jeg ejede Johns venskab og fortrolighed.

John sov ind på Holbæk Sygehus torsdag kl. 8.30 omgivet sin hustru Evy og sønnerne Michael og Tommy samt undertegnede; og jeg er så taknemmelig for, at jeg trods alt fik lov at sidde ved ham i hans sidste timer.

Æret være John Jensens minde!